

Editorial

Vážení přátelé
národnostních
menšin,

Dům národnostních menšin je vlastně takovou malou vesnicí, kde se všichni známe a při různých společenských a kulturních příležitostech pravidelně setkáváme. Ředitel je starostou a naše menšiny, které u nás mají své kanceláře, pak obyvateli naší vsky. Máme i svůj rozpočet, který se s 3 miliony blíží rozpočtu Ookoře či nejmenší pražské městské části Nedvězí. Máme i své zastupitelstvo, tím je programová rada, kde zasedají zástupci jednotlivých národnostních menšin. No a jako každá pořádná vska máme i my svou náves, tou je společenský sál, svoji hospodu, tu je kavárna v sutěru, a máme i výstavní sál či knihovnu. A jako v každé vesnici, i my žijeme akcemi, které probíhají v pravidelném koloběhu; v květnu knižní veletrh, v červnu Muzejní noc či v listopadu konference a pravidelné setkání. Těšíme se, že naše ves bude mít jednou i svou vlastní školu – tou by mělo být vzdělávací centrum s nabídkou zajímavých přednášek či projekcí. Věříme, že elán, motivace, zodpovědnosti a snad i peněz na to budeme mít dost. A také věříme, že následující řádky budou i pro Vás zajímavou procházkou po událostech a akcích, které se u nás konaly. Protože jakou bychom byli vskou bez našeho zpravodaje. Příjemné čtení.

Jakub Štědroň,
ředitel Domu národnostních
menšin o.p.s.

Putin udělal z Rusů nemyslíci bytosti, tvrdí profesor Zubov

Povede současný vývoj v Rusku k mezinárodní katastrofě, nebo ruská elita dřív hodí přes palubu Vladimíra Putina? „Putin zatlačil na jisté body, které z národa dělají iracionální bytosti,“ řekl při své květnové pražské přednášce profesor Andrej Zubov. Mezinárodní sankce podle něj mohou být účinné, pokud ruská elita pocítí hospodářské problémy ještě silněji než dosud. Pak může tlačit na výměnu vedení v Kremlu.

Historik a politolog Andrej Zubov, který dostal zákaz přednášet na moskevské univerzitě MGIMO a musí do konce června ze školy zcela odejít, v Praze rozvinul myšlenky formulované ve svém březnovém článku „Už to tady bylo“. Právě kvůli němu dostal vyhazov. V článku přirovnal anexi Krymu k obsazení Sudet v roce 1938. „Neradujte se, že vše proběhlo v klidu a míru,“ vzkázal Zubov svým spoluobčanům v Rusku i lidem mimo něj na pondělní akci v pražském Domě národnostních menšin a dodal. „Tak tehdy zpočátku probíhalo i sjednocování Německa a pak vše skončilo strašlivou válkou.“ Zubov si sice nemyslí, že současné Rusko je tak silné, aby ohrozilo i jiné státy než ty, s nimiž přímo sousedí, jako vědec ale dostal „důležitou lekci“.

„Velká část lidí v Rusku mě nevslyšela... Pochopil jsem, že v organismu společnosti existují body, na které když se zatlačí, udělají z národa nemyslíci iracionální bytosti.“ Podotkl, že podobně jako je pro mladé lidi škodlivé veřejné předvádění pornografie, pro náro-

dy je nebezpečná propagace idejí velkého sjednoceného národa a připojování území cizích států, byť k současnému státnímu útvaru mohly kdysi patřit.

„To může celé národy pobláznit. Výzvy apelující na krev a půdu by

pokračování na str. 2

Zubov si sice nemyslí, že současné Rusko je tak silné, aby ohrozilo i jiné státy než ty, s nimiž přímo sousedí, jako vědec ale dostal „důležitou lekci“.

Putin udělal z Rusů nemyslící bytosti, tvrdí profesor Zubov

Andrej Borisovič Zubov

Narozen v roce 1952 v Moskvě. Ruský historik, religionista a politolog. Je absolventem a bývalým profesorem Státního institutu mezinárodních vztahů v Moskvě a vedoucím katedry dějin náboženství na Ruské pravoslavné univerzitě.

Je autorem několika monografií a zhruba 150 vědeckých článků. Převzal

po Alexandru Isajevičovi Solženicynovi úlohu hlavního redaktora přelomového díla Velké dějiny Ruska – 20. století.

V době krymské krize v roce 2014 zveřejnil v deníku Vedomosti kritický článek, ve kterém vojenské obsazení Krymu Ruskem odsoudil a přirovnal k rozšiřování území nacistickým Německem, k anšlusu Rakouska, připojení Sudet k Říši a obsazení litevské Klaipedy. Dle jeho slov bylo cílem článku zjistit, jak bude ruská společnost, žijící v demokratickém, nesovětském a nekomunistickém Rusku, reagovat na prohlášení, které je v rozporu s oficiální politikou Ruské federace a v rozporu s politikou prezidenta Vladimíra Putina. Reakce na článek byla poměrně rychlá a profesor Zubov byl propuštěn ze svého místa ve Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě do tří týdnů. Jako důvod propuštění uvedlo MGIMO na svých oficiálních stránkách „nemorální chování“. Ještě před tímto krokem MGIMO byl na osobu profesora Zubova vyvíjen nátlak, aby sám odešel z Institutu. On to však zcela odmítl.

Na jeho podporu se vyjádřila část kolegů z MGIMO, a to ústně nebo písemně. Nejsilněji reagovala jeho kolegyně Ella Kolesniková, která podala sama výpověď, aby tak protestovala proti propuštění profesora Zubova. Mezinárodní akademická obec se většinou postavila za profesora Zubova a vyjádřila mu podporu. V České republice například Masarykova Univerzita v Brně nabídla profesorovi Zubovovi místo na své fakultě sociálních studií.

(zdroj: wikipedia.cz)

měly být v politice stejně zakázané jako pornografie ve veřejném životě,“ prohlásil profesor Zubov.

Západ si chce ještě hodinku pospat

Díky této propagandě se Putin stal podle Zubova mimořádně populárním a Rusové už přestávají být citliví ke skutečnosti, že ve jménu nacionalismu je nyní víc a víc po-

třebovat zvýšení dávky drogy, aby se udržoval na stejné úrovni euforie.“ Takový postup vede podle Zubova jak ke smrti narkomana, tak ke smrti režimu. Než ke konci dojde, bude podle profesora svět balancovat na kraji válečné a možná i jaderné katastrofy.

„Putin doufá, že Západ natolik ztuchněl, že tuto agresi spolkně, aby si ještě hodinku dvě pospal, a pro-

„Putin doufá, že Západ natolik ztuchněl, že tuto agresi spolkně, aby si ještě hodinku dvě pospal, a proto se ozývají hlasy: Nezavádějme žádné sankce.“

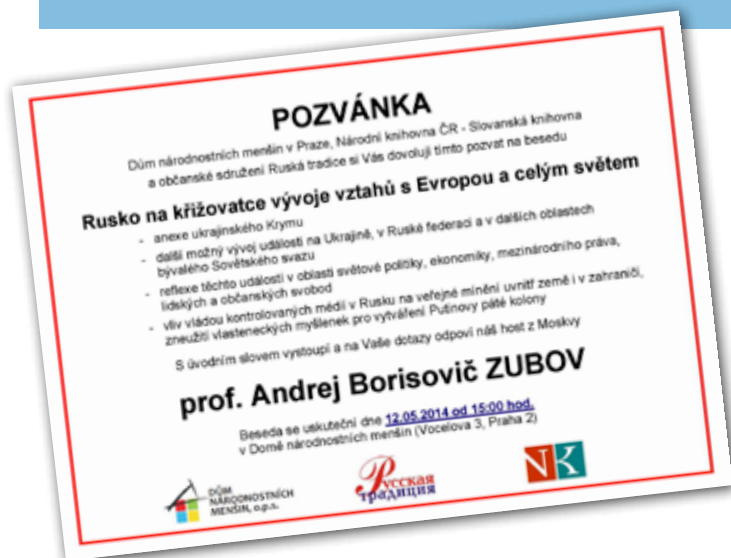
šlapáváno to, „čeho Rusko za 20 let dosáhlo, ať jde o svobodu informací, cestování, podnikání, o svobodu hájit se před soudem.“

„Vládcе, když vstoupí na tuto cestu, musí svému lidu házet nová a nová sousta. Jinak lid zjistí, že Krym mu žádné štěstí nepřinesl a stejně jako narkoman bude po-

to se ozývají hlasy: Nezavádějme žádné sankce.“

Podle Zubova ale právě sankce vůči Putinovu režimu mohou být účinné – pokud ruská elita pocítí hospodářské problémy ještě silněji než dosud. Pak může tlačit na výměnu vedení v Kremlu.

Podle Zubova ale právě sankce vůči Putinovu režimu mohou být účinné – pokud ruská elita pocítí hospodářské problémy ještě silněji než dosud. Pak může tlačit na výměnu vedení v Kremlu.

„Ti, kdo Rusko nemají rádi“

Bývalý velvyslanec v Rusku a exministr obrany Luboš Dobrovský, který na pražské akci rovněž krátce vystoupil, ale v tomto směru Zubovův optimismus nesdílí. „Bojím se, že lidé v Rusku nabudou spíše dojmu, že za potíže nemůže Vladimír Vladimirovič, ale lidé na Západě, kteří nemají Rusko rádi.“

Zubov přesto věří, že i v Rusku skončí spor „s archaickým vědomím vítězství modernity.“ Tedy že převáží zájmy mladých a úspěšných Rusů, kteří „poznali, že Západ je dobře organizován a že se tam dobře žije.“ „Možnost života v obležené pevnosti po vzoru Severní Koreje, kterou všichni kolem nenávidí, nepřijme nikdo jiný než staří lidé.“

Vladimír Ševela

Autor je reportérem ECHO24.cz

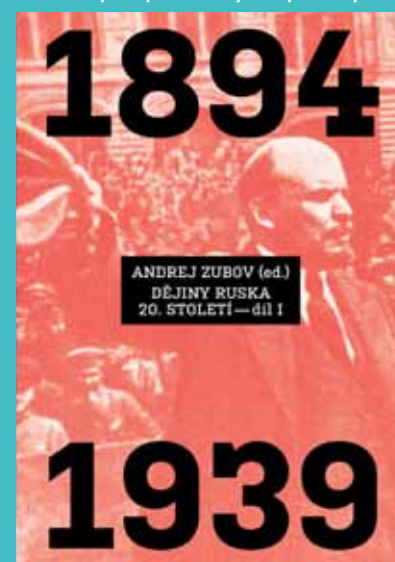
O knize Istorija Rossii. XX vek

Dějiny Ruska. XX. století (Istorija Rossiji. XX vek) – tak se jmenuje dvousvazkové dílo o 2 000 stranách z roku 2010, přinášející souborný přehled historie ruské společnosti v letech 1894–2007. Podle vedoucího autorského kolektivu Andreje B. Zubova vznikala tento zcela mimořádný historický spis přizváním autorů četných speciálních dílčích monografií ke společné práci. Dílo tak pokrývá historické předpoklady vstupu ruské společnosti do 20. století, revoluci let 1905 a 1917, občanskou válku, období stalinského teroru, snahu vyrovnat se s kultem osobnosti, studenou válku, zánik komunistického impéria, následné demokratizační snahy i současnou, přinejmenším částečnou restauraci někdejšího autoritářského státu. Záměrem iniciátora a původního redaktora projektu Alexandra I. Solženicyna bylo vytvořit alternativní středoškolskou učebnici ruských dějin. S ohledem na zhoršující se Solženicynův zdravotní stav byl dokončením pověřen A. B. Zubov. Ten odmítl redukovat objemný shromážděný materiál a knihu pojal jako základ pro odbornou diskusi, pro kritické zhodnocení vlastních dějin a jejich posouzení z hlediska obecné etiky. Výsledný konsenzus pohledu historiků na celé období má tvořit základnu pro všeobecně uznávaný a respektovaný výklad dějin Ruska ve světovém kontextu.

Jak říká profesor Zubov z Moskevské státní vysoké školy mezinárodních vztahů (MGIMO), toto podání dějin by mělo být nejen dějinami ruského státu, ale především ruských lidí. Proto byl při přípravě knihy kladen důraz nejen na odbornost autorů, ale také na snadnou přístupnost a čtivost textů, jimž by měl normálně vzdělaný člověk se zájmem o historii bez problémů porozumět.

Podle prof. Zubova je první vydání těchto Dějin Ruska jakýmsi pokusným balonkem, který odhalí případné mezery, omyly a nedostatky, jež budou v dalších vydáních soustavně doplňovány, resp. opravovány. Je zcela evidentní, že autorský kolektiv považuje toto svého druhu přelomové a novátorské dílo ruské historiografie už dnes za předurčené k poměrně dlouhému, i když možná také strastiplnému životu. Náklad knihy Dějiny Ruska. XX. století byl okamžitě rozebrán, stejně jako dotisk, a zájem čtenářů viditelně nebyl ani zdaleka uspokojen. Není divu – jde o dílo sporné, vycházející malým nákladem a rozhodně nepatřící do kategorie historických publikací doporučených státem jakožto učební pomůcky a vydávaných ve statisících výtisků. Jeden příklad za všechny: už nahrazení běžného ideologicko-romanticky obtěžkaného pojmu Velká vlastenecká válka přesnějším, zato však podstatu nemilosrdně obnažujícím označením „sovětsko-nacistická válka“ vyvolalo mezi ruskou odbornou i laickou veřejností rozhořčené spory. Právě v podobných posunech od mlhavě triumfálních závěrů k formulacím zcela jasným a vědecky opodstatněným – a to bez ohledu na aktuální politické módy – spočívá největší přednost těchto nových kolektivních dějin moderního Ruska.

(zdroj: www.nkp.cz a www.klementinum.cz)

Rozhovor s Igorem Zolotarevem, předsedou Programové rady DNM

Od podzimu 2012 funguje Programová rada Domu národnostních menšin s novým širším vedením a schváleným statutem. V čem bude nyní její fungování efektivnější a na kterých věcech aktuálně pracujete?

Programová rada Domu národnostních menšin se jednak liší od té předchozí pevným právním zakotvením ve struktuře DNM a z toho vyplývajícími právy vůči vedení DNM, ale také i povinnostmi a úkoly,

kteří před ní jsou kladeny. Skládá se ze zástupců národnostních menšin sídlících v DNM a nezávislých odborníků v oblasti národnostně-menšinové problematiky. Přesnější vymezení pravomocí a vztahů s ředitelem Domu nám umožňuje lépe spolupracovat na celé řadě úkolů, které jsou v současné době před námi, jako je například provoz národnostně-menšinové knihovny a vzdělávacího centra DNM, realizace série vzdělávacích přednášek o národnostních menšinách žijících v ČR a příprava tradiční, letos již 15. konference a setkání národnostních menšin v Praze.

V loňském roce se rozšířila rodina národnostních menšin o dvě nové, a to Vietnamce a Bělorusy. Jak tuto změnu jako místopředseda Rady vlády pro národnostní menšiny hodnotíte?

O přijetí vietnamské a bělorus-

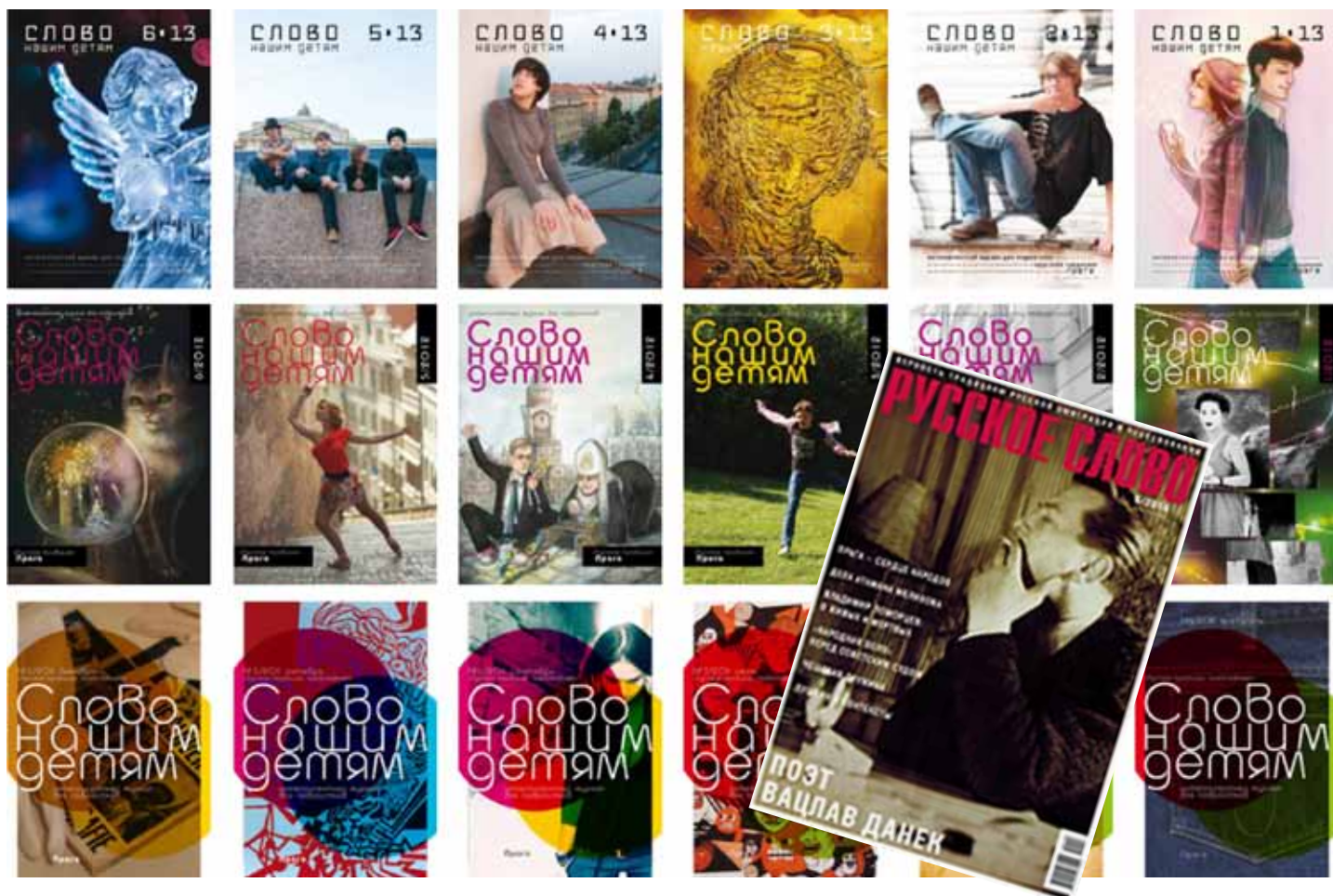
ké národnostní menšiny do společností 12 státem uznávaných národnostních menšin na Radě vlády se vedly dlouhé diskuse přinejmenším poslední 3 roky. Zvítězil, i když ne jednoznačně a drtivě, názor, že je nutno dát těmto menšinám šanci se stát rovnocennými partnery ostatních národnostních

menšin a zároveň vyprovokovat tímto krokem jejich mnohem rychlejší emancipaci a organizační vývoj do podoby, jaká je patrná u ostatních národnostních menšin.

Doufám, že budeme moci v blízké budoucnosti mno-

Dětský divadelní soubor Krásný sarafán

Igor Zolotarev se narodil v roce 1954 na Ukrajině v bývalém Sovětském svazu. V roce 1976 absolvoval mechanicko-matematickou fakultu Státní Lomonosovovy univerzity v Moskvě, a poté se přestěhoval za svojí manželkou do Prahy. Od roku 1976 až dosud zaměstnán v Ústavu termomechaniky Akademie věd ČR v oddělení dynamiky a vibrací. Jeho vědním oborem je fluídoelastická, stabilita mechanických systémů, teorie skořepin a desek, numerické metody řešení algebro-diferenciálních rovnic. V roce 1986 obhájil kandidátskou disertační práci a získal titul CSc. Souběžně s vědeckou prací přednášel řadu let na MFF UK a FJFI ČVUT, v letech 1997-1999 působil jako hostující profesor na Universitě de Franche-Comté, Besançon (Francie). Je autorem 20 výzkumných zpráv a více než 80 článků v odborných časopisech a ve sbornících konferencí, spoluautor řady knižních publikací.

V roce 2001 byl hlavním organizátorem a zakladatelem občanského sdružení Ruská tradice a od té doby je jeho předsedou. V letech 2001–2007 byl zástupcem ruské národnostní menšiny v komisi Magistrátu hl. m. Prahy pro oblast národnostních menšin na území hl. m. Prahy. Od roku 2007 je místopředsedou Rady vlády pro národnostní menšiny a zástupcem za ruskou národnostní menšinu. V Domě národnostních menšin v Praze vykonává funkci předsedy Programové rady DNM.

hem více vidět a slyšet zástupce těchto menšin na různých fórech, seznamovat se s jejich uměleckými a folklorními kolektivy a vidět výsledky jejich činnosti.

Ruská NM, kterou zastupujete v Domě národnostních menšin, vykazuje dynamický růst, ještě více to platí o počtech občanů Ruské federace

čanů zpravidla společným etnickým původem, jazykem, kulturou a tradicemi, tvoří početní menšinu obyvatelstva a zároveň projevují vůli být považováni za národnostní menšinu za účelem společného úsilí o zachování a rozvoj vlastní svébytnosti, jazyka a kultury a zároveň za účelem vyjádření a ochrany zájmů jejich společenství, které se historicky utvořilo. V uvedeném znění zákona je jasně deklarován aktiv-

„O přijetí Vietnamské a Běloruské národnostní menšiny do společností 12 státem uznávaných národnostních menšin na Radě vlády se vedly dlouhé diskuse přinejmenším poslední 3 roky.“

na našem území. Jak vypadá současná situace této komunity na našem území?

Početný růst ruské národnostní menšiny a jejich aktivit zejména v DNM mě osobně velmi těší. Nicméně přináší i celou řadu úskalí a nových výzev, s kterými se budeme muset v budoucnu vypořádat. Mám na mysli to, že celá řada nových ruských organizací a jejich členů si dosud nedovede příliš jasně představit, jaká jsou jejich práva a především povinnosti z toho plynoucí. Třeba v čem je rozdíl mezi nimi a organizacemi integrujícími cizince. Zde bych chtěl připomenout zákonem stanovenou definici národnostní menšiny: Národnostní menšina je společenství občanů České republiky žijících na území současné České republiky, kteří se odlišují od ostatních ob-

ni postoj zástupců menšiny slovy „projevují vůli být považováni...“. To neznamená, že stačí být pouze Rusem, Polákem či Němcem podle původu, musíte aktivně projevovat svou vůli aktivní činnosti v této oblasti. Pak je možno vás brát jako zástupce příslušné národnostní menšiny a odvozovat odsud veškerá práva a benefity.

Ruská menšina patří v Domě národnostních menšin mezi ty vůbec neaktivnější. Mohl byste závěrem zmínit některé z akcí, které v následujícím období pro veřejnost připravujete?

Letošní rok je velmi pozoruhodný z hlediska historických výročí a událostí s tím spojených. Mám na mysli 100. výročí počátku 1. světové války, vznik československých legií. Události spojené s československou legií v Rusku, její cesta od Kyjeva do Vladivostoku a osudová spojení s mnoha ruskými osobnostmi a historický-

mi jevy budou předmětem řady výstav, setkání a besed na toto téma. Na začátku roku jsme uspořádali výstavu významného ruského fotografa Kezzina. Vedle toho budeme pokračovat v činnosti našeho dětského divadla Krásný sarafán, klubu ruského nekomerčního filmu, klubových setkání našich literátů, umělců, výtvarníků a zájemců o ruskou kulturu a společnost, příznivců a čtenářů našeho časopisu Russkoje slovo a jeho dětské přílohy Slovo našim děťjam.

Nová knihovna a vzdělávací centrum Domu národnostních menšin

Úvodní slovo náměstka Václava Novotného u příležitosti otevření knihovny DNM

Nemusíte se bát, že bych se Vás teď ptal, co tím chtěl „autor říci“. Myslím, že jsme to všichni pochopili správně. Knihy ani knihovny, jako místo, kde se dají knihy vypůjčit, se o svůj osud bát nemusí. Lidé je stále potřebují, lidé je stále chtějí, lidé je stále mají rádi a vnímají je jako součást svého života. Asi většina z vás má u sebe v peněžence nějakou kartičku, průkazku do knihovny. Někdo jich bude mít dokonce i víc. Platí nepsané pravidlo, že v městě, kde vznikají nové knihovny, se prostě dobře žije. Tou nejstarší pražskou knihovnou, už tisíciletou, je ta, kterou najdete v Břevnovském klášteře. Tou největší podle registrova-

ných čtenářů je Knihovna městská se skoro 2 miliony. Národní knihovna je pak rekordmankou podle počtu archivovaných dokumentů, těch má na 6 milionů.

Tou nejmodernější mohl být Kaplického blob na Letné, ale tam teď místo ní máme Blanku... No a pak tu máme tu nejmladší pražskou knihovnu, či lépe knihovničku, a tou je Knihovna Domu národnostních menšin. Proto jí chci z celého srdce popřát, aby její čtenáři byli spokojeni s jejími knihami a její knihy zase se svými čtenáři. Čtení z papíru zkrátka pořád zůstává sexy...

Rád bych si ve své řeči vypomohl slovy člověka, který toho o knihách, knihovnických systémech i knihovných opravdu něco ví. Jedná se o Tomáše Řeháka, ředitele Městské knihovny Praha, takže též naší organizace. Ten v úvodu jedné výroční zprávy uvedl tato slova.

Občas se mě někdo – trochu s rozpaky – zeptá: „A co budete dělat potom?“ „Po čem?“, divím se. „No... až budou knihovny zbytečné.“ „A proč by měly být zbytečné?“ „No... lidi přeci přestávají číst.“ „Jejda, a kde jste tohle sebral?“ „No... přečetl jsem si to.“

In principio erat Verbum

Od myšlienky či nápadu je vždy dlhá cesta k realizácii. Celé to začalo tým, že sme museli vybaviť povolení, aby sme dostali nevyužitú priestory na 4 poschodí do našej podnájomnej zmluvy. Potom sme pripravili dva projekty, ktoré sa realizovali v tom istom čase. Ten prvý riešil technické vybavenie novej knižnice a druhý priamo realizáciu knižnice a to zakúpenie PC programu a ďalšie vzdelávanie všetkých zainteresovaných na tomto projekte. Toto všetko sa nám v krátkom čase podarilo, našou ďalšou úlohou bolo oslovíť Vás a požiadať o spoluprácu pri rozšírení nášho knižničného fondu.

Dnes naša knižnica obsahuje cez 2000 knižných publikácií v roznych jazykových mutáciách. Sú to diela, ktoré svojim obsahom hovoria o živote a reáliách jednotlivých národnostných menšín žijúcich a posobia-

cich na území hlavného mesta. Políce sme zaplnili a čo ďalej. Inak povedané, aký by to všetko malo úžitok, keby nebolo Vás našich milých čitateľov. Členom našej knižnice sa môže stať kdokolvek, stačí nas navštíviť a vyplniť prihlášku. Ak by ste pre svoje samoštúdi-um chceli mať ticho, klud a pohodlie práve naše vzdelávacie centrum je to ideálne miesto.

Na záver by sme Vás chceli čo najsrdečnejšie pozvať do našej novej knižnice a to v pracovných dňoch od 9-17, alebo po predošlej telefonickkej dohode v iný čas. Pre svoje otázky môžete využiť našu emailovú adresu alebo telefonický kontakt.

Tešíme sa na stretnutie s Vami.
Andrej Dan Bárdoš

Áno, na počiatku bolo slovo, zo slov bola veta a z viet bola kniha. Kniha dostala svoje číslo a bola uložená do police.

Náměstek Novotný: Metropole má štěstí na své národnostní menšiny

Rozhovor s Václavem Novotným, náměstkem primátora a radního pro oblast kultury

Jak to v hlavním městě vypadá s národnostními menšinami? Nejen na to po středním slavnostním křtu Knihovny a vzdělávacího centra Domu národnostních menšin odpověděl Pražskému deníku Václav Novotný, náměstek primátora a radní pro oblast kultury. Ten má ve své gesci mimo jiné i problematiku národnostních menšin a cizinců.

Jak hlavní město podporuje národnostní menšiny?

Podpora má několik podob. Jedná se o podporu kulturní, vzdělávací i publikační aktivity národnostních menšin formou každoročního grantového řízení, zároveň magistrát financuje chod Domu národnostních menšin.

Co konkrétně se z radniční pokladny platí?

Praha hradí například náklady spojené s provozem jednotlivých kanceláří národnostních menšin, ale též společně aktivity Domu národnostních menšin a občanských sdružení národnostních menšin, jako jsou Muzejní noc, veletrh Svět knihy, Schola Pragensis, Et-nofest či novinky jako plánované zapojení do hudebního festivalu United Islands či čtení s Andersenem ve spolupráci s naší Městskou knihovnou.

Jak velká je ze strany magistrátu finanční podpora na Dům národnostních menšin v ulici Voce-lova?

V případě Domu národnostních menšin se jedná o dva miliony korun. Hlavní město navíc poskytuje finance též velkým a zavedeným multietnickým akcím, jako je Světový romský festival Khamoro či Mezinárodní festival Praha srdce národů. Tam jde finanční podpo-

Když se mluví o menšinách, mnoha lidem se asi jako první vybaví Romové. Jak se jim podle vás žije v hlavním městě?

Praha je vnímána jako bohatý region, a proto i její obyvatelé jsou ve statistickém vyjádření bohatší než jinde. Ani Romové nejsou

V Praze neexistují žádné vyloučené lokality tak, jak je známe třeba ze severu Čech nebo Ostravska.

ra též do jednotek milionů. Aktivity národnostních menšin jsou podporovány primárně v rámci grantového řízení „Celoměstské programy podpory aktivit národnostních menšin na území hlavního města Prahy“. Jen v loňském poskytl Praha v rámci uvedeného grantového řízení asi 5,7 milionu na zajištění podpory kulturní, osvětové a publikační činnosti národnostních menšin.

výjimkou. V Praze neexistují žádné vyloučené lokality tak, jak je známe třeba ze severu Čech nebo Ostravska. Velkým problémem je samozřejmě otázka zaměstnávání a bydlení.

V současné době celý svět sleduje dramatickou situaci na Krymu. Promítají se rusko-ukrajinské vztahy do určité míry i do ruské a ukrajinské komunity v Praze?

Zaznamenali jste v této souvislosti nějaké napětí?

Ne a ani z doslechu o nich nevím. Musím říci, že naše metropole měla a má štěstí na své menšiny. Jsou dobře integrovány do organismu města a svým aktivním podílem přispívají k etnické, kulturní, ale též gastronomické diverzitě města. Praha se tak stává pestřejším a zajímavějším místem pro nás všechny. Společným rysem ukrajinské menšiny u nás je silná proevropská orientace a v tom naše ukrajinské kolegy chceme jednoznačně podpořit. Hlavní město též podpořilo Kyjev částkou půl milionu korun.

*Veronika Cézová,
Pražský deník*

**Otevírací doba
knihovny**

**pondělí - pátek
9.00 - 17.00**

Rozhovor s Pavlou Jenkovou metodickou ředitelkou Integračního centra Prahy

Pavla Jenková

Absolvovala bakalářské studium sociální práce na ETF UK a nyní dokončuje magisterské studium Genderových studií na FHS UK. Od prvního ročníku na VŠ se věnuje práci s migranty a migrantkami, nejdříve jako dobrovolnice v různých NNO. Od roku 2010 byla zaměstnána jako sociální pracovníce v Poradně pro integraci v Ústí nad Labem. Od května 2012 pracuje jako metodologická ředitelka v Integrovaném centru Praha, o.p.s. Mluví plynule anglicky a německy a má základy ruského jazyka. Aktivně se zabývá tématem migrace, genderu a rozvoji občanské společnosti v rámci dalších projektů.

ICP bylo slavnostně otevřeno veřejnosti v létě roku 2012. Jaké byly důvody pro jeho vznik a jak byste zhodnotila jeho dosavadní dvouleté působení?

Vznik ICP byl vyjádřením aktivního přístupu MHMP k otázce integrace cizinců a naplňování národní Konceptce integrace cizinců, kde je vznik integračních center doporučen. ICP bylo 11. z dosud existujících integračních center v ČR. Troufám si říct, že za necelé dva roky činnosti našeho centra jsme odvedli dobrou práci a především pomohli přes 6000 klientů z řad cizinců třetích zemí, což považujeme za velký úspěch.

V Praze žije zhruba 200 tisíc cizinců a jejich počet pravděpodobně dále poroste. Jaká je jejich situace ve srovnání s okolními metropolemi a jaké jsou nejčastější problémy, se kterými se u nás musí potýkat?

Od roku 2008 se počet nově přichozích cizinců do ČR snižuje, ale v rámci ČR funguje tzv. vnitřní migrace – migranti, ale samozřejmě i Češi z jiných krajů se stěhují za prací do Prahy. Praha vždy byla a bude metropolí, kde se soustře-

dují ekonomicky aktivní obyvatelé. Stejně jako jiné západoevropské metropole se Praha stala městem kulturní diversity. Problémem, na který upozorňujeme i v naší koncepci, je jazyk a jeho ovládnutí na takové úrov-

statek, ale migranti nevědí, jak se k nim dostat a kde je nalézt. Činnost ICP a dalších NNO pracujících s migranty se snaží tyto problémy eliminovat např. nabídkou kurzů českého jazyka a sociokulturní orientace, sociálním a práv-

Od roku 2008 se počet nově přichozích cizinců do ČR snižuje, ale v rámci ČR funguje tzv. vnitřní migrace – migranti, ale samozřejmě i Češi z jiných krajů se stěhují za prací do Prahy.

ni, aby migrant mohl navštěvovat úřady, našel si dobré zaměstnání atd. Problémem, na který upozorňujeme i v naší koncepci je potřeba zlepšení informovanosti migrantů – informací je všude do-

ním poradenstvím apod.

V současné době pracuje ICP na pražské koncepci integrace cizinců, v jakém je nyní stádiu a jaké priority v ní považujete za nejdůležitější?

Koncepce integrace cizinců na území hl. m. Prahy, jejíž vznik jsme jako ICP koordinovali, byla schválena na letošním červnovém Zastupitelstvu HMP. Na jejím vzniku se podílelo více jak 54 zástupců z řad NNO, úřadů práce, městských částí, cizinecké policie, OAMP a dalších. Ve své podstatě následuje pražská koncepce tu národní, ale v našem případě je zacílena právě na specifika HMP a je mnohem konkrétnější. Celkem obsahuje 5 priorit, které na sebe navzájem odkazují a prolínají se. Jedná se o prioritu kvalitního a dostupného vzdělávání, zajištění kvalitních informací, financování integračních aktivit a zlepšení pří-

stupu migrantů k sociálním službám. První dvě priority se vztahují nejen na migranty samotné, ale i na úředníky a jiné odborníky a samozřejmě nemůžeme zapomenout ani na majoritní společnost, která v integračním procesu hraje důležitou roli. Pátou prioritou je realizace hloubkové analýzy situ-

oblast integrace cizinců. Jak vypadala jejich práce a jak se výstupy z těchto skupin v Konceptu projeví?

Regionální poradní platforma byla založena v září 2012 a k dnešnímu dni má přes 70 členů/něk, kteří se aktivně zapojují do disku-

diněm projektem v ČR – poprvé dostali samotní migranti šanci mluvit o problémech spojených s životem v Praze a navrhnout jejich řešení, popřípadě zlepšení. My tyto poznatky od migrantů shromažďujeme a dál přenášíme na regionální poradní platformu, do expertní skupiny, ale i přímo na MHMP nebo městské části. Ke komunikaci mezi MHMP, městskými částmi a ICP pak slouží v červnu 2013 založená poradní platforma zástupců MČ a MHMP pro oblast integrace cizinců, kterou ICP koordinuje.

Nově vzniklá koncepce je tedy konsensem a dlouhodobou prací mnoha desítek jednotlivců a organizací. Věříme, že se díky této koncepci podaří zlepšit podmínky

vážně pro vietnamskou komunitu. Počet poboček se v tomto i nadcházejícím roce nebude navyšovat. Každá pobočka potřebuje personální i finanční zajištění a v této době na to bohužel nemáme prostředky. Do budoucna se necháme překvapit – chceme především uspokojit zájem klientů – to je pro nás to nejdůležitější. Pokud zájem o naše služby bude narůstat, určitě budeme rádi za vznik nové pobočky.

Jaké novinky či akce pro své klienty i veřejnost připravujete?

Každý měsíc organizujeme několik vzdělávacích, ale i volnočasových a kulturních akcí, na které

Nově vzniklá koncepce je tedy konsensem a dlouhodobou prací mnoha desítek jednotlivců a organizací.

ace migrantů na území hl. m. Prahy – data především z konkrétních městských částí pořád chybí.

Jako poradní orgány při realizaci Konceptu jste vytvořili i 3 speciální skupiny, a to Platformu migrantů, Regionální poradní platformu a dále Poradní platformu zástupců MČ a HMP pro

zí a především tvorby koncepce. Tato platforma se následně rozdělila do 4 pracovních skupin, které dopodrobna rozpracovávaly vždy danou prioritu. Expertní skupina byla setkáním odborníků z jednotlivých pracovních skupin, které všechny vzniklé dokumenty komentovala a přepracovávala do finální podoby pražské koncepce. Platforma migrantů je pak oje-

pro život migrantů v naší metropoli, aby se Praha stala „metropolí všech“.

Vedle Komunitního a informačního centra ICP na Praze 1 v Žitné 51 máte pobočky i na Praze 4, 12, 13 a 14. Je současný počet 4 poboček již konečný, nebo připravujete své zastoupení v dalších městských částech?

V lednu loňského roku jsme také otevřeli kancelář v tržnici SAPA v Libuši, kde jednou týdně poskytujeme sociální poradenství pře-

jsou srdečně zváni jak migranti, tak i zástupci majoritní společnosti. Největší přehled o všech našich akcích naleznete na našich webových stránkách www.icpraha.com nebo na našem facebooku www.facebook.com/ICPraha.

Jednou z pravidelných akcí je „Filmový klub ICP“, kde se návštěvníci seznamují s českými i zahraničními filmy.

Další z již tradičních akcí je také Beachvolejbalový turnaj na Praze 13, který se uskuteční již potřetí.

Malé ohlédnutí za podzimní konferencí a pražským setkáním národnostních menšin

V barokním zrcadlovém sále Clam-Gallasova paláce v Husově ulici na Starém Městě pražském se na konci listopadu 2013 uskutečnilo 13. setkání národnostních menšin a konference Praha jako místo soužití národnostních menšin. Symposia, které s Etnologickým ústavem AV ČR spoluorganizovaly hlavní město Praha a Dům národnostních menšin, se zúčastnili mj. bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg a nový slovenský velvyslanec v Praze Peter Weiss. Součástí programu konference byl společenský večer, který zaštilil náměstek primátora hl. města Prahy Václav Novotný.

První dva bloky programu se obecně zabývaly problematikou národnostních menšin, jejich historií i přítomností v Praze. Závěrečná část Menšiny a krajane otevřela prostor mj. pro prezentaci zástupců českých krajanských spolků z Polska, Slovenska či Ukrajiny. Právě možnost srovnat obě menšinové situace byla jedním z nejpodněnějších aspektů setkání.

V úvodu symposia upozornil náměstek primátora Václav Novotný na zákonnou povinnost hl. města zřídit výbor pro záležitosti národnostních menšin, neboť při posledním sčítání obyvatel se více než 10% obyvatel Prahy přihlásilo k jiné než české národnosti. O podrobnostech založení výboru následně hovořil tajemník Rady vlády pro národnostní menšiny Milan Pospíšil.

Koncepční rámec k diskurzu o současných národnostních menšinách v České republice v kontextu evropských vývojových trendů nastínil ředitel EÚ Zdeněk Uhrek. Stanislav Brouček z téhož ústavu hovořil o problematice vietnamské menšiny v ČR a poukázal na vybrané problémy z integračního procesu tohoto společenství. Z vystoupení představitelů národnostně menšinových spolků vzbudili pozornost zástupci běloruské a vietnamské menšiny, které v roce 2013 oficiálně rozšířily „rodinu“ stávajících 12 národnostních menšin. Předseda Asociace občanů vietnamského původu Cong Tu Pham přiblížil historii a současnost vietnamské komunity na našem území, která se svými okolo 60 tisíci příslušníky tvoří procentuálně největší vietnamskou komunitu v Evropě. Běloruskou menšinu reprezentoval George Stankevič z občanského sdružení Pahonia, jež se věnuje vzdělávání a práci s dětmi.

Prezentaci zástupců tradičních národnostních menšin v ČR otevřel Jakub Štědroň, ředitel Domu národnostních menšin v Praze, v němž mají tyto organizace hlavní sídlo. O menšinovém postavení s ohledem na historické souvislosti dále hovořili zástupci ruské, ukrajinské, slovenské, německé a rusínské menšiny.

V programovém bloku o krajanech vystoupili pracovníci EÚ Veronika Beranská, Jana Pospíšilová a Michal Pavlásek, kteří se věnují výzkumu života krajanů. Podnětný příspěvek o Muzeu kultury Čechů na Slovensku přednesla Hana Zelinková, na niž navázal Miroslav Jelínek s referátem o uchování tradic českých evangelických exulantů v Polsku. Závěrem hovořil Ivan Latka o historii a činnosti českého krajanského spolku Tomáše G. Masaryka v ukrajinském Užhorodu.

Konference poskytla zástupcům národnostních menšin nejen příležitost vyjádřit stanovisko ke svému současnému postavení ve společnosti, ale především ukázala, že spolupráce akademického pracoviště a hl. m. Prahy může být oboustranně přínosná. Pro akademické pracoviště, které věnuje systematickou pozornost tématu menšin, přinesla cenné podněty o možném směřování dalších výzkumů, pro orgány veřejné správy poznatky, které lze využít ve výkonu menšinové politiky.

ANDREJ SULITKA,
Etnologický ústav AV ČR, v. v. i.

Muzejní noc rekordní

pražská
muzejní
noc

Letos 14. června se DNM již potřetí zapojil do Pražské muzejní noci. Muzejní noc představuje kulturní fenomén, který má svou tradici ve městech po celé Evropě a ani my jsme u toho letos v nemohli chybět a podělili se spolu s návštěvníky o neopakovatelný kulturní zážitek v atmosféře teplé pozdně jarní noci. Noční bdění u nás letos nabídlo skoro 500 návštěvníkům jedinečný zážitek kontaktu s kulturou jednotlivých národnostních menšin i setkání se zástupci jednotlivých spolků a organizací. Od sedmé hodiny večer do jedné ráno jsme návštěvníkům zpřístupnili prostory galerie, knihovny, kavárny i společenského sálu, abychom slovy hlavních organizátorů z Národního muzea pomohli společně poodhalit tajemství nočního kulturního světa. Doufáme, že napřesrok opět překonáme návštěvníký rekord!!

Pár čísel

Nočního bdění v Domě národnostních menšin se letos zúčastnil rekordní počet 470 návštěvníků!!!

V roce 2013 to bylo 330 a v roce 2012, kdy jsme se do Muzejní noci poprvé zapojili, jich k nám našlo cestu 180.

Svět knihy 2014

DŮM NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN

Dům národnostních menšin se tak jako každoročně i letos účastnil knižního veletrhu Svět knihy. Ten letošní proběhl od čtvrtka 15. do neděle 18. května. Jubilejní 20. ročník cílil na široké masy čtenářů, kterým nabídl setkání se spisovateli, prezentace národních stánků, autogramiády či ukázky vaření podle kuchařky.

Vedle tradičního stánku byl Dům tentokrát zastoupen i v rámci doprovodného programu, a to hned první den veletrhu. V prostoru „literární kavárny“ na balkonu Pravého křídla postupně představila Sevda Kovářová multikulturní dětský časopis Kamarádi, Igor Zolotarev časopis Ruské slovo a knižní produkci ruské národnostní menšiny, Olga Mandová ukrajinský časopis Porohy a Helena Nosková pak časopis Listy a knížky autorů hlasících se ke slovenské národnosti. Na závěr Silvia Georgieva prezentovala knihu Barokní afektová teorie včetně ukázek dobové hudby. Široké spektrum národnostně menšinových časopisů i neperiodických knižních titulů pak bylo možno dostat či zakoupit na samotném stánku.

Svět knihy Praha 2014 v číslech

Počet vystavovatelů: 409
Počet stánků: 191
Počet registrovaných odborných návštěvníků: 847
Počet akreditovaných novinářů: 381
Počet návštěvníků: 38.000

Vystavující země a regiony:

Ázerbájdžán, Belgie - Valonsko-Brusel, Česká republika, Dánsko, Finsko, Francie, Izrael, Japonsko, Kolumbie, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Rusko, Saudská Arábie, Slovensko, Slovinsko, Spojené státy americké, Španělsko, Švédsko, Tchaj-wan, Velká Británie

Literární festival

Počet účinkujících: 692
Počet pořadů celkem: 516
Počet výstav: 28
Počet filmových představení: 9
Počet divadelních představení: 27

Naše akce

Rakušané na návštěvě

Rakouští studenti z Bad Ischlu na návštěvě DNM

Pozvánka / Einladung

ALEŠ MORÁVEK

Porozumění
v karikatuře

Verständigung
in der Karikatur

Výstava karikatur
Karikaturenausstellung

Fondéll / Montag
16. 6. 2014
16.30 hodin / 16.30 Uhr

FIRMA / Anmeldeplatz:
telefonicky nebo mailem do 10. června na adresu:
SCS/ Box 47, Pošta 011, 118 01 Praha 1,
257 535 504, info@dmn-granta.com

Místo konání / Ort:
Dům národnostních menšin

Taras Ševčenko

Ukázka ukrajinského folklóru

Dny Kazachstánu

Oslava kazachstánské kultury

Norský velvyslanec Eikkas

Velvyslanec (ve žluté kravatě) v rozhovoru s autorem fotografií

Zdaleka i zblízka

Výstava fotografií norské přírody

Řeka tolerance

Roční období

Dne 18. ledna 2014 se konala v galerii Domu národnostních menšin vernisáž výstavy fotografky Leny Kušníř

Benátský karneval

Výstava
vítězné a další
vybrané práce
z celostátní dětské
kreativní soutěže
**Vícejazyčnost
je bohatství**

Antiparnaso

MDŽ v DNM

Židé v SNP

Mezinárodní vědecká konference

RUSÍNI

IVANA JAŠMINSKÁ

Výstava
JašminskáVýstava kolekce fotografií z oblasti
Starina, v nejvýchodnějším výběžku Slovenska.Hrdinové
apokalypsy

Výstava ruského fotografa Alekseje Kezina

Delegace CDU

Delegace poslanců CDU Zemského
sněmu z Badenska - Württemberska

